

saaledes, at de repræsenterere begge Parter. Utsaa, dersom de skulde vælges af Rigsdagen, saa skulde de vælges af begge dens Afdelinger. Thi Et af To, dersom man vil sikkre sig mod, at Dommerne blive partiske, saa maa de enten repræsenterere begge Parter eller ingen af dem; men den nuværende Ret, hvor den ene Part er repræsenteret i Retten og den anden ikke, er den sikreste Vej til at gjøre Rigsretten fuldstændig ubrugelig. Men hvilken af de to Veie man vil gaa, er Noget, som jeg indrømmer, kunde være Gjenstand for Behandling og nærmere Overveielse i et Udvalg. Jeg tror imidlertid, at naar det kommer til Stykket, vil det vise sig, at den Vej, vi have foreslaet, i Grunden er den mest praktiske og rigtige, idet det vil medføre adskillige betydelige Vanskeligheder, naar man skal sammensætte Retten ved Valg af de Korporationer, jeg har nævnt. Dernæst er Rigsrettens anden Op-gave at være Værn mod Grundlovsbrud, men det kan den kun blive derved, at begge Parter ere lige betænkkelige ved, at deres Sag bliver indanket for denne Domstol, og derfor er Lodtrækning ganske vist absolut nødvendig, ikke en Afgjørelse af Spørgsmaalet, men en Sammensætning af Retten gennem Lodtrækning; det er den eneste Vej, gennem hvilken det kan naaes. Men som jeg allerede har viist det ærede Medlem, det er slet ikke noget Nyt, det er ikke Andet end hvad der findes i mange europæiske Stater, og hvad der er gennemgaaende for en hvilken som helst Rævningsret. Dernæst sagde det ærede Medlem, at saa kunde man ligesaa gjerne indføre det ved alle Domstole, saa at man aldrig kunde beregne Resultatet. Ja, det kan man ogsaa, men det behøves ikke, thi det er jo ikke Meningen ved nogen Domstol, at Parterne ud af deres Kjendskab til Dommernes Sympathi og Antipathi skulle kunne regne sig til Resultatet. Det er en Værplicht for Dommeren ikke at udtale sig om Noget, og ikke at præjudicere sin Stilling ved forud at have givet sin Sympathi eller Mening tilkjende. Vi have saagar her hørt Dommere ved Rigsretten, der vare saa samvittighedsfulde, at de ikke vilde tale eller stemme i en Sag, der kunde komme for Rigsretten, fordi de vare Rigsretsdommere. Det var Noget, som dengang var anerkjendt, men nu er det ganske vist helt anderledes. Den nuværende Rigsret bliver sammensat af Mænd, der i alle Maader ere implicerede i Sagen saa stærkt som muligt, men den Gang vare vi ikke naaede saa vidt i politisk — jeg veed ikke, hvad man skal kalde den Tilstand, hvori man befinder sig. Men som sagt, Hovedbestingelsen for en Rigsret er, at man ikke skal

kunne beregne dens Afstemning forud, og jeg tror, at det gælder enhver Domstol. Hvorfor sammensætter man Jurisdiktion gennem Lodtrækning ved Valg ud af en Grundliste? Netop fordi man ikke vil, at Parterne af Kjendskab til Dommernes Sympathi og Antipathi forud skulle kunne regne sig til Resultatet. Men det ærede Medlem gjorde ganske snildt en lille Vending. Han fik det ganske Absurde ud af, at man ikke skulde kunne beregne Rettens Dom, idet han sagde, at saa kunde man tænke sig en Ret af en saadan Bestaffenhed, at man aldrig kunde vide, om man blev dømt fra Livet eller til en lille Mult. Ja, der blander det ærede Medlem to Ting sammen. En Beregning med Hensyn til Rettens Resultat, der kan bygges paa Parternes Kjendskab til Loven og Dommernes Samvittighed, skal ikke udelukkes, men det er heller ikke den, der er tænkt udelukket. Derimod den Beregning, der er bygget paa Kjendskab til Dommernes Sympathi og Antipathi, den skal udelukkes, den er fuldstændig forkert. Jeg vil iøvrigt sige det ærede Medlem, at han aldrig vil kunne finde nogen Jury i Verden, hvor der er Feilighed for den Anklagede til at regne ud, om han vil blive fritjendt eller ikke. Det vil ikke findes og skal heller ikke findes. Netop fordi Juryn er sammensat paa en saadan Maade, at man ikke kan gjøre disse Calculer, netop derfor har Juryn en stor Betydning, nemlig at afværge Forbrydelsen, ikke blot at dømme. Det er Hovedsagen ved den, og forsaavidt kan man sige, at Lodtrækningen spiller en væsentlig Rolle, idet Forslagets Hovedsieme ikke blot er at sikkre, at vi faae en Rigsret, hvor Dommere ere retsfærdige og ikke ere Part i Sagen og inhabile, som de nuværende Medlemmer, men at vi faae en Rigsret, som bevirker, at vi komme ud af den nuværende Tilstand, og der tror jeg ikke, at Noget vil være mere virksomt, end at begge Parter ere lige betænkkelige ved, at deres Sag kommer for Retten, Dersom det ærede Medlem kan finde en bedre Vej end Lodtrækning, saa vil jeg takke ham for hans Dplysning i saa Henseende, men kan han ikke finde noget Andet — og Alt, hvad han bemærkede, gif ikke ud paa Andet end den fuldstændig urigtige Paastand, at Lodtrækning ikke findes i andre Lande — saa har det ikke Noget at sige. For nu endelig at komme tilbage til Sammenligningen mellem det Grundlovsforslag, der for nogle Aar tilbage blev fremsat af den hvidtærede Minister, et Grundlovsforslag, der blev kaldt Lotteriforslaget, og det foreliggende Forslag, saa skal jeg vise det ærede Medlem, at disse 2 Forslag ere hinanden